

Marcellus

Iedereen is mens

'Iedereen is anders'. Een uitdrukking die je dagelijks kunt horen of lezen. Een mooie zin, maar hij is nog niet af. Anders dan wie, anders dan wat? Niemand waagt zich eraan om hierop antwoord te geven. En dat is nu juist de gevaarlijke ondertoon in dit populaire gezegde: wat niet wordt uitgesproken, is algemeen bekend. Zowel de spreker als de toehoorder hebben het begrepen. Degene of degenen over wie we het hebben is anders de rest, anders dan de anderen. Hij of zij wijkt dus af van wat we gewoon of normaal noemen. Terwijl we het niet willen zeggen, zeggen we het toch. We etiketteren de ander vanuit een norm die iedereen geacht wordt zo niet te delen dan toch te kennen. Het is een verborgen vergelijking, een indirecte beoordeling. Je zet iemand apart, in een hokje.

Een andere uitspraak dan. 'Iedereen is uniek'. Dit klinkt al een stuk sympathieker. We hebben het over het bijzondere en eigenaardige van de mens: zijn of haar eigen belevingen, verwachtingen, ervaringen, talenten. Maar schijn bedriegt. Dit gezegde suggereert dat jouw ervaringen nooit de ervaringen van anderen mogen of kunnen zijn. Het stelt min of meer de eis om anders te zijn. Hé, daar duikt het woordje anders weer op: anders dan wie? Gewoon, anders dan iedereen. Je kunt en mag niet hetzelfde zijn. Een ongelooflijke opgave!

Een laatste poging dan. 'Iedereen is mens'. Daarmee is alles gezegd. We zijn uniek maar ook niet-uniek. Er bestaan verschillen én overeenkomsten in onze belevingen, verwachtingen, ervaringen, talenten. Niemand is meer anders dan de ander of minder uniek. Iedereen is even uniek en hetzelfde, iedereen is even anders en gelijk.

Je moet het toch toegeven: mensen zijn mooi, eenvoudigweg omdat ze mensen zijn!